

Datum van
inontvangstneming

:

05/04/2019

Zaak C-184/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

26 februari 2019

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 december 2018

Verzoekster:

Hecta Viticol SRL

Verweersters:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Biroul Vamal de Interior Buzău

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Voorwerp van het hoofdgeding

Bestuursrechtelijk beroep waarmee verzoekster verzoekt om nietigverklaring van een aantal bestuurshandelingen van verweersters, waarbij de vennootschap Principal Company SA, later overgenomen door verzoekster, is verplicht tot betaling van 59 461 575 Roemeense lei uit hoofde van accijnzen op andere niet-mousserende gegiste dranken dan bier en wijn.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van de artikelen 7, 11 en 15 van richtlijn 92/83, artikel 5 van richtlijn 92/84, en de beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd [vertrouwen].

Prejudiciële vragen

1. Verzetten de artikelen 7, 11 en 15 van richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken en artikel 5 van richtlijn 92/84/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken zich tegen de bepalingen van artikel I, punt 21, en artikel IV, eerste alinea, van Ordonanța de urgență nr. 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (noodverordening nr. 54 van 23 juni 2010 houdende maatregelen ter bestrijding van belastingontduiking)?

2. Verzetten de beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen zich tegen de regeling van artikel I, punt 21, en artikel IV, eerste alinea, van Ordonanța de urgență nr. 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, voor zover daarbij het accijnstarief voor andere niet-mousserende gegiste dranken dan bier en wijn is gewijzigd?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB 1992, L 316, blz. 21), artikelen 7, 11 en 15;

Richtlijn 92/84/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB 1992, L 316, blz. 29), artikel 5.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal (wet. nr. 571 van 22 december 2003, houdende het belastingwetboek), in de versie die voor de vaststelling van Ordonanța de urgență a Guvernului (noodverordening van de regering) nr. 54/2010 van toepassing was.

Het accijnstarief voor andere gegiste dranken dan bier en wijn was vastgesteld op 0 (nul) EUR. Diezelfde wet bepaalde dat zij enkel bij wet mag worden gewijzigd, die in beginsel zes maanden voor de inwerkingtreding ervan wordt bekendgemaakt, en dat wijzigingen van de wet in werking treden op de eerste dag van het jaar nadat de wijziging bij wet is vastgesteld.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (hierna: „NVR nr. 54/2010”). Artikel I, punt 21, wijzigt wet nr. 571/2003 door een accijns van 100 EUR/hl product op andere gegiste dranken dan bier en wijn in te stellen, en artikel IV bepaalt dat deze accijns met ingang van 1 juli 2010 van toepassing is.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Bij belastinginspectierapport van 29 april 2011 van Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Buzău (Districtsdirectie voor accijnzen en douaneverrichtingen te Buzău) is vastgesteld dat de vennootschap Principal Company SA van 1 april 2010 tot en met 31 december 2010 de niet-mousserende gegiste drank van het merk „CETERA” heeft verhandeld, waarbij zij heeft gebruikgemaakt van een belastingentrepot en een accijns van 0 (nul) EUR/hl product heeft toegepast. Volgens de belastinginspectieautoriteiten had zij vanaf de datum van inwerkingtreding van NVR nr. 54/2010, te weten 1 juli 2010, een accijns van 100 EUR/hl product, in Roemeense lei (RON), moeten toepassen.
- 2 Bijgevolg werd op 3 mei 2011 een aanslag opgelegd waarbij Principal Company SA werd verplicht tot betaling van 59 461 575 RON uit hoofde van accijnzen op andere niet-mousserende gegiste dranken dan bier en wijn.
- 3 Het hierna tegen deze aanslag gemaakte bezwaar werd door Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (directoraat-generaal voor het behandelen van bezwaren) bij besluit van 25 juli 2017 ongegrond verklaard, waarbij werd vastgesteld dat de aanslag wettig en gegrond is en bovendien werd overwogen dat de Curte Constituțională (grondwettelijk hof, Roemenië) op een grondwettigheidsvraag van Principal Company SA in een andere zaak bij uitspraak van 22 maart 2012 heeft geoordeeld dat de bepalingen van NVR nr. 54/2010 grondwettig zijn.
- 4 Op 14 juni 2013 is Principal Company SA gefuseerd met verzoekster, Hecta Viticol SRL, die haar heeft overgenomen. Verzoekster heeft tegen het besluit van 25 juli 2017 en het inspectierapport van 29 april 2011 bij de verwijzende rechter een bestuursrechtelijk beroep ingesteld, strekkende tot nietigverklaring van deze handelingen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 5 **Verzoekster** voert twee middelen aan. Met haar eerste middel stelt zij dat de richtlijnen 92/83 en 92/84 niet-mousserende wijn en niet-mousserende gegiste dranken fiscaal gelijk behandelen, aangezien ze in dezelfde categorie accijnsgoederen zijn ingedeeld. Derhalve moet er ook hetzelfde accijnstarief op worden toegepast. Door de vaststelling van NVR nr. 54/2010 is een verschil in fiscale behandeling tussen deze twee categorieën ontstaan, doordat voor wijn een accijnstarief van 0 EUR/hl geldt, terwijl voor andere gegiste dranken dan bier en wijn een accijnstarief van 100 EUR/hl is vastgesteld. Bijgevolg is de nationale regeling in strijd met de genoemde richtlijnen.
- 6 Met haar tweede middel voert verzoekster de beginselen van fiscale neutraliteit, belastingzekerheid, rechtszekerheid en voorzienbaarheid van het recht aan. Verzoekster komt hiermee op tegen de wijziging van wet nr. 571/2003 bij noodverordening van de regering, de inwerkingtreding van NVR nr. 54/2010

binnen tien dagen na de bekendmaking ervan in Monitorul Oficial (Roemeense Staatsblad) en het ontbreken van overgangsbepalingen in die noodverordening, ondanks het feit dat in de genoemde wet was bepaald dat wijzigingen van de Cod fiscal (belastingwetboek) enkel bij wet konden plaatsvinden en op de eerste dag van het jaar na de vaststelling van de wijzigingen inwerkingtreden.

- 7 **Verweersters** achten het verzoek om een prejudiciële beslissing niet-ontvankelijk omdat de aan het Hof gestelde vragen krachtens artikel 267 VWEU geen betrekking mogen hebben op specifieke aspecten van het geding. Bovendien is een eventueel arrest van het Hof noch nuttig, noch relevant voor de beslechting van het hoofdgeding.
- 8 Met betrekking tot de gestelde schending van de richtlijnen 92/83 en 92/84 beroepen verweersters zich op de uitspraak van de Curte Constituțională van 22 maart 2012 waaruit volgt dat NVR nr. 54/2010 niet in strijd is met de Roemeense grondwet, waardoor het overbodig is om een prejudiciële vraag aan het Hof voor te leggen.
- 9 Ten slotte stellen verweersters dat de richtlijnen 92/83 en 92/84 zijn ingetrokken en reeds in nationale wetgeving zijn omgezet.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 10 De verwijzende rechter wijst verweersters' exceptie van niet-ontvankelijkheid af en acht het verzoek om een prejudiciële beslissing ontvankelijk en nuttig voor de beslechting van het hoofdgeding. Ook constateert deze rechter dat de richtlijnen 92/83 en 92/84 niet zijn ingetrokken, maar nog steeds van kracht zijn, wat blijkt uit raadpleging van EUR-Lex.
- 11 Met betrekking tot de eerste vraag, die op verzoek van verzoekster is gesteld, merkt de verwijzende rechter op dat hij een antwoord van het Hof nodig heeft om in de bij hem aanhangige zaak uitspraak te kunnen doen.
- 12 Met betrekking tot de tweede vraag constateert de verwijzende rechter dat wet nr. 571/2003, in strijd met sommige uitdrukkelijke bepalingen daarvan, niet bij wet, maar bij noodverordening van de regering is gewijzigd, en dat de betrokken wijziging niet op de eerste dag van het jaar na de vaststelling ervan in werking is getreden, maar binnen 10 dagen na de bekendmaking ervan in Monitorul Oficial. Bovendien bevat die noodverordening geen overgangsbepalingen. Bijgevolg is de verwijzende rechter van oordeel dat NRV nr. 54/2010 de beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd [vertrouwen] schendt.